

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Amtsgericht Hannover** (Γερμανία) στις **22 Μαΐου 2017** — **Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe** κατά **TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-291/17)

(2017/C 239/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξει κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-301/17)

(2017/C 239/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Nicolae και E. Sanfrutos Cano)

Καθή: Ρουμανία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει, δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, ότι η Ρουμανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, στο μέτρο που δεν εκπλήρωσε, όσον αφορά 68 χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων, την υποχρέωση εμπρόθεσμης θέσπισης όλων των αναγκαίων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων προκειμένου να παύσει το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, στοιχείο ζ', και 13 της εν λόγω οδηγίας, η λειτουργία των χώρων που δεν έλαβαν άδεια συνέχισης της λειτουργίας τους, σύμφωνα με το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας,

— να καταδικάσει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της Ρουμανίας αφορά την παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει η τελευταία από το άρθρο 14, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 13 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, όσον αφορά 68 χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων (στο εξής: ΧΥΤΑ) οι οποίοι δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας, άδεια συνέχισης της λειτουργίας τους και, κατά συνέπεια, έπρεπε να παύσουν να λειτουργούν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, στοιχείο ζ', και 13 της εν λόγω οδηγίας.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ θεσπίζει ένα μεταβατικό καθεστώς παρέκκλισης για τους ΧΥΤΑ οι οποίοι είχαν λάβει άδεια λειτουργίας ή λειτουργούσαν ήδη κατά το χρονικό σημείο της μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, προκειμένου οι εν λόγω ΧΥΤΑ να συμμορφωθούν, το αργότερο μέχρι τις 16 Ιουλίου 2009, με τις νέες περιβαλλοντικές απαιτήσεις του άρθρου 8 της ίδιας οδηγίας. Κατά το άρθρο 14, στοιχείο β', μετά την υποβολή του σχεδίου διευθέτησης, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν οριστική απόφαση σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας βάσει του εν λόγω σχεδίου και της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την παύση της λειτουργίας το συντομότερο δυνατόν, βάσει του άρθρου 7 στοιχείο στ', και του άρθρου 13, των χώρων ταφής που δεν έχουν λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 8, άδεια συνέχισης της λειτουργίας.

Κατά το άρθρο 13, ο χώρος ταφής ή μέρος αυτού μπορεί να θεωρείται οριστικά κλειστός μόνον αφού η αρμόδια αρχή έχει διενεργήσει τελική επιτόπια επιθεώρηση, έχει αξιολογήσει όλες τις εκθέσεις που έχει υποβάλει ο φορέας και του έχει κοινοποιήσει την έγκριση της παύσης της λειτουργίας. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν περιορίζει την ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης βάσει των όρων χορήγησης της άδειας.

Όσον αφορά τους 68 ΧΥΤΑ που προσδιορίζονται με το δικόγραφο της προσφυγής, η Επιτροπή φρονεί ότι τα στοιχεία που της παρέσχε Ρουμανία δεν κατέστησαν δυνατόν στο θεσμικό αυτό όργανο να εξακριβώσει κατά πόσον, πλην της παύσης λειτουργίας των εν λόγω ΧΥΤΑ, η διαδικασία θέσης εκτός λειτουργίας ολοκληρώθηκε όντως σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 1999/31/ΕΚ. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ρουμανία, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία, δεν μπορεί να επικαλείται καταστάσεις αμιγώς εσωτερικές, όπως η χρεωκοπία των σχετικών επιχειρήσεων, διαφορές που προκύπτουν από δικαιώματα κυριότητας, η διεξαγωγή διοικητικής διαδικασίας ή η ευθύνη των τοπικών αρχών.

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 16 Ιουλίου 2009.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαΐου 2017 ο George Haswani κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 22 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-231/15, Haswani κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-313/17 P)

(2017/C 239/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: George Haswani (εκπρόσωπος: G. Karouni, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2017 (υπόθεση T-231/15), ως προς τις σκέψεις του 39 έως 47, βάσει των οποίων κρίθηκε απαράδεκτο το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας⁽¹⁾, και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/840 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία⁽²⁾, και ως προς τα σημεία 1, 3, 4, 5 του διατακτικού της·
- κατά συνέπεια, να διατάξει την απαλοιφή του ονόματος του George Haswani από τα παραρτήματα των ανωτέρω πράξεων·
- στο πλαίσιο της εξουσίας του αναρέσεως, να αναρέσει την απόφαση 2015/1836⁽³⁾ και τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/1828⁽⁴⁾.